

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Sentința civilă nr.1338/LM/2013

DOSAR NR 8875/97/2012

Ședința publică din data de 20 martie 2013

PREȘEDINTE: - Badistru Ella Cristina - judecător
- Mureșan Cristina Lavinia - asistent judiciar
- Galici Ciprian Virgil - asistent judiciar
- Colibă Cornelia Mariana - grefier

Pe rol fiind judecarea *acțiunii în conflict de muncă* formulată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta Brandisz Alice Eniko, împotriva pârâtului Colegiul Tehnic de Transport feroviar „Anghel Saligny” Simeria, având ca obiect drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă consilier juridic Radu Cristiana pentru reclamant, lipsă fiind reprezentantul pârâtei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că, prin serviciul registratură la data de 19.03.2012 reclamanta a depus Adresa nr.589/18.03.2013.

Reprezentanta reclamantului consilier juridic Radu Cristiana depune la dosar delegația de reprezentare și arată că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de administrat.

Instanța din oficiu invocă excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune pentru perioada 01.09.2009 – 30.09.2009.

Reprezentanta reclamantului consilier juridic Radu Cristiana arată că lasă la aprecierea instanței soluționarea excepției, iar pe fond solicită admiterea acțiunii, fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin acțiunea în conflict individual de muncă formulată și înregistrată la această instanță sub nr. 8875/97/2012, **SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA**, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta **BRANDISZ ALICE ENIKŐ**, a chemat în judecată pe pârâtul **COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORT FEROVIAI „ANGHEL SALIGNY”**, solicitând obligarea acestuia din urmă la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, pentru aprobarea O.G. nr. 15/2008, începând cu data de 01.09.2009 și până la data de 31.12.2009, actualizate în funcție de rata inflației, la data plății efective.

Acțiunea este scutită de la plata *taxei de timbru*, conform art. 270 din Codul muncii.

În fapt, reclamanta a arătat că prin O.G. nr. 15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ s-a prevăzut ca în cursul anului 2008, salariile de bază ale personalului didactic de predare/instruire practică, respectiv personalul didactic auxiliar din învățământ, se majorează cu coeficienții de multiplicare prevăzuți în Anexele 2 și 3 la O.G. nr. 15/2008 și că această ordonanță deși a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008 nu a fost pusă nici în prezent în aplicare.

De asemenea se mai menționează că Legea nr. 221/2008 a fost supusă controlului de constituționalitate, iar Curtea Constituțională prin decizia nr. 1093/15.10.2008 a constatat că este o lege constituțională.

Ulterior, s-a emis O.U.G. nr. 136/2008 prin care s-a amânat punerea în aplicare a creșterilor salariale stabilite prin Legea nr. 221/2008, ordonanța declarată neconstituțională prin decizia nr. 1221/12.11.2008 a Curții Constituționale, dar cu toate acestea, la data de

11.11.2008, s-a emis o nouă ordonanță, respectiv O.U.G. nr. 1512/2008 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 151/2008, față de care reclamantul invocă excepția de neconstituționalitate, solicitând suspendarea cauzei în baza art. 29 din Legea nr. 47/1992.

De asemenea s-a invocat și excepția de neconstituționalitate a prev. art. 2 și 3 din O.U.G. nr. 1/2009, iar ulterior prin cererea depusă la dosar, s-au invocat și excepțiile de neconstituționalitate ale art. 2 și 3 din O.U.G. nr. 31/2009 și ale art. 2 din O.U.G. nr. 41/2009.

În susținerea excepțiilor s-a arătat, că prin aceste ordonanțe se încalcă prev. art. 1 alin. 4 și 5 și ale art. 61 din Constituție, precum și art. 115 și 116 din Constituție, fiind afectate drepturile constituționale ale personalului didactic, respectiv dreptul la un nivel de trai decent, consacrat de art. 47 din legea fundamentală.

Instanța a dispus sesizarea Curții Constituționale pentru soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate mai sus menționate, suspendând judecarea cauzei pe perioada soluționării acestor excepții.

Prin decizia nr. 315/23 martie 2010, Curtea Constituțională a respins ca devenite inadmisibile excepțiile invocate de Sindicatul Învățământ Preuniversitar al jud. Hunedoara. În considerentele deciziei Curtea a reținut că s-a mai pronunțat asupra acestor excepții, constatându-se neconstituționalitatea dispozițiilor invocate, astfel că, în condițiile art. 29 alin. 3 din Legea nr. 47/1992, excepțiile de neconstituționalitate s-au respins ca devenite inadmisibile.

Pârâțul, deși legal citat, nu a depus întâmpinare și nici acte în apărare.

În baza rolului său activ, instanța a solicitat a se depune dovezi privind data achitării lunare a drepturilor salariale (f. 10, 12).

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului instanța reține următoarele:

Cu privire la excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune, invocată din oficiu cu privire la perioada 01.09.2009 – 30.09.2009, se constată că această excepție este întemeiată, astfel că va fi admisă, pentru următoarele considerente:

Potrivit disp. art. 1 și 3 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă „dreptul la acțiune, având un obiect patrimonial, se stinge prin prescripție”, iar “termenul prescripției este de 3 ani.”

Față de obiectul dosarului, se constată că în speță sunt aplicabile și disp. art. 283 al. 1, lit. c, Codul muncii potrivit căroră „cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate...în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, precum și în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator”.

Raportat la drepturile salariale pretinse pentru perioada 01.09.2009 – 30.09.2009, acestea au devenit scadente în data de 10 a lunii următoare, conform adeverinței de la fila 21. Astfel, salariul aferent lunii septembrie 2009 a devenit scadent la data de 10.10.2009, iar prezenta acțiune a fost formulată doar la data de 09.11.2012, cu depășirea termenului de 3 ani.

În consecință se impune admiterea excepției prescripției parțiale a dreptului la acțiune, cu privire la perioada 01.09.2009 – 30.09.2009.

Se apreciază că nu s-a împlinit termenul de prescripție în ce privește drepturile salariale aferente lunii octombrie 2009, raportat la data formulării acțiunii, întrucât acestea au devenit scadente doar în data de 10 a lunii următoare.

Cu privire la fondul cauzei:

Din adeverința nr. 4597/02.11.2012, depusă la dosar la fila 4, rezultă că reclamanta a fost angajată pârâtei unitate de învățământ în perioada în litigiu, în funcția de profesor.

Prin O.G nr. 15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008.

Acest motiv a fost supus controlului de constituționalitate, iar prin decizia nr. 1093 din 15.10.2008, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate, constatând implicit că Legea nr. 221/2008 este constituțională.

Prin O.U.G. nr. 136/2008, dispozițiile Legii nr. 221/2008 privind data acordării creșterilor salariale, au fost modificate, în sensul acordării majorărilor salariale de 50%, cadrelor didactice, începând cu luna aprilie 2009.

Curtea Constituțională sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prev. O.U.G. nr. 136/2008, de către Avocatul Poporului, prin decizia nr. 1221/10.11.2008, a admis excepția și a constatat că prevederile acestei ordonanțe sunt neconstituționale.

Ulterior, Guvernul emite o nouă ordonanță de urgență, respectiv O.U.G. nr. 151/2008, prin care se reduc majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr. 221/2008, însă Curtea Constituțională prin decizia nr. 842/2.06.2009, constată neconstituționale prev. art. I, pct. 2 și 3 din această ordonanță.

La data de 29.01.2009, Guvernul prin O.U.G. nr. 1/2009 modifică dispozițiile O.G. nr. 15/2008 și ale Legii nr. 221/2008, iar ulterior apariției acestei ordonanțe s-au mai adoptat încă două ordonanțe, respectiv O.U.G. nr. 31/2009 și O.U.G. nr. 41/2009, care conțin prevederi similare cu cele ale O.U.G. nr. 1/2009.

Sesizată cu excepția de neconstituționalitate a acestor ordonanțe, Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1065 din 14.07.2009, respinge ca devenite inadmisibile excepțiile, întrucât prin decizia nr. 842/02.06.2009 și decizia nr. 989 din 30.09.2009, s-a pronunțat asupra neconstituționalității dispozițiilor criticate, constatând neconstituționalitatea acestora.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, prin care s-a stabilit ca fiind neconstituționale dispozițiile O.U.G. nr. 151/2008 și cele ale O.U.G. nr. 1/2009, instanța, raportat la prev. art. 31 alin. 1, 2 și 3 din Legea nr. 47/1992, republicată, se constată că pretențiile deduse judecății sunt întemeiate pe disp. Legii nr. 221/2008, lege prin care au fost aprobate prev. O.G. nr. 151/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.

În această situație, modificările aduse O.G. nr. 15/2008, prin disp. art. I, pct. 2 și 3 din O.U.G. nr. 31/2008, nu mai produc efecte, fiind suspendate de drept, conform art. 31 alin. 3 din Legea nr. 47/1992, și nici modificările aduse prin actele normative ulterioare unor prevederi suspendate de drept nu pot produce efecte.

Cum prin decizii succesive Curtea Constituțională a declarat neconstituționale modificările aduse O.G. nr. 151/2008, rezultă că acest act normativ, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr. 221/2008, este în vigoare. Drept consecință, potrivit art. 169 alin.1 din Codul muncii, angajatorul este obligat, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să-l despăgubească pe salariat în situația în care a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, sau în legătură cu serviciu, neplata salariului stabilit de lege, reprezentând o încălcare a contractului individual de muncă, intervenit între angajator și salariat, potrivit art. 157 alin. 2 din Codul muncii, care atrage răspunderea civilă contractuală a celui ce angajează.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, se va admite excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune, invocată din oficiu de instanța de judecată, cu privire la perioada 01.09.2009 – 30.09.2009 și va fi admisă în parte acțiunea formulată.

Ca urmare, va fi obligat pârâtul la calculul și plata drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite, în conformitate cu prev. Legii nr. 221/2008, începând cu data de 01.10.2009 și până la data de 31.12.2009.

Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art. 161 alin. 4 din Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Se va respinge în rest acțiunea formulată.

Văzând și disp. art. 274 din Codul de procedură civilă,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune pentru perioada 01.09.2009-30.09.2009, invocată de instanță din oficiu și în consecință:

ADMITE în parte acțiunea în conflict individual de munca formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, cu sediul în mun. Deva, str. Gh. Barițiu, nr. 2, corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta BRANDISZ ALICE ENIKÖ, împotriva pârâtului COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORT FERROVIAR „ANGHEL SALIGNY”, cu sediul în loc. Simeria, str. Șoseaua Națională, nr.136, jud. Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamantă a drepturilor salariale neacoperite, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008, începând cu data de 01.10.2009 și până la 31.12.2009, actualizate în funcție de indicii de inflație, la data efectivă a plății.

Respinge în rest acțiunea, ca prescrisă.

Fără cheltuieli de judecată .

Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, azi, 20 martie 2013.

PREȘEDINTE,
Badistru Ella Cristina

ASISTENȚI JUDICIARI ,
Mureșan Cristina Lavinia, Galici Ciprian Virgil ,

GREFIER,
Colibă Cornelia Mariana

Red. / Tehnored. B.E.C./C.C.M.. – 4 ex.
18.04.2013

